
PROCESNÍ ÚKONY, ŽALOBA

Příklady na 4. seminář

1. Pan Karel Novák podal žalobu proti svému dlužníku Pavlu Sychravému o zaplacení částky 75 000,- Kč. V žalobě žádá Okresní soud v Blansku o vydání tzv. rozsudku pro uznání. Tento svůj názor odůvodňuje tak, že mu žalovaný před půl rokem podepsal písemné uznání předmětného dluhu dle § 2053 OZ. Uznání dluhu označuje v žalobě jako listinný důkaz, který má u sebe, ale k žalobě jej přikládat nechce, neboť se jedná o originální dokument, který chce mít u sebe. Zvažte:
 - a. Může v uvedeném případě soud rozsudek pro uznání skutečně vydat?
 - b. Je třeba uznání dluhu k žalobě i přiložit jako přílohu?
2. Žalobce Karel Potočný Okresnímu soudu ve Vyškově přípisem sdělil následující: „Již 18 měsíců u Vašeho soudu probíhá řízení ve věci zaplacení částky 150 000 Kč s příslušenstvím kde vystupuji jako žalobce. S ohledem na to jak dlouho se řízení táhne, je mi úplně jedno, jak řízení skončí“. Soud na základě toho řízení zastavil, neboť si tento procesní úkon vyložil jako zpětvzetí žaloby v plném rozsahu dle § 96 OSŘ. Žalobce jakmile obdržel toto usnesení soudu, napadl toto rozhodnutí odvoláním, v němž namítal, že vůbec nezamýšlel vzít žalobu zpět, a proto je zpětvzetí žaloby pro rozpor mezi vůlí a jejím projevem absolutně neplatným úkonem.
 - a. Je shora uvedená argumentace žalobce správná?
 - b. Postupoval soud správně ve výše uvedeném případě?
3. Jan Nováček nabyt na základě písemné kupní smlouvy uzavřené s Beátou Mladou osobní automobil Škoda Octavia Combi. Po několika týdnech užívání automobilu zjistil, že jej paní Mladá uvedla úmyslně v omyl ohledně technického stavu automobilu – motor automobil velmi významně ztrácel olej, což bylo způsobeno dle vyjádření servisu prasklinou v bloku motoru, která byla neodborně zavařena. Vzhledem k tomu, že paní Mladá výzvu k vrácení peněz odmítla s poukazem na platně uzavřenou kupní smlouvu, podal pan Nováček u Okresního soudu v Třebíči žalobu, kterou se domáhal určení, že tato smlouva je podle § 583 OZ neplatná. Soud I. stupně žalobu zamítl pro nedostatek naléhavého právního zájmu na požadovaném určení, neboť žalobce mohl žalovat na vydání osobního automobilu. Proti zamítavému rozsudku podal žalobce odvolání, v němž namítal, že stanovisko soudu I. stupně je ryze formalistické a že soud I. stupně měl sám napravit „drobnou nepřesnost“ ve formulaci žalobního petitu. Postupoval Okresní soud v Třebíči správně?
4. Pan Karel Peterka jako vlastník osobního automobilu Škoda Superb se rozhodl, že tento svůj automobil prodá prostřednictvím veřejné dobrovolné dražby. V rámci proběhlé dražby ovšem nebyl spokojen s jejím průběhem a tak podal u civilního soudu žalobu na určení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby. Žalobu odůvodnil tak, že dražba proběhla opožděně (z důvodu na straně dražebníka, který konal v témže místě předcházející dražbu a ta trvala déle, než dražebník předpokládal). Civilní soud

konstatoval, že u pana Peterky není dán naléhavý právní zájem na tomto určení a proto žalobu zamítl. Je názor soudu správný?

5. Žalobce uplatnil vůči žalovanému u soudu nárok na zaplacení peněžité částky, kterou mu žalovaný dle jeho tvrzení dlužil z toho důvodu, že na základě smlouvy o nájmu žalovaný užíval nebytové prostory a neposkytl za to žalobci smluvené protiplnění (nájemné). Okresní soud po projednání věci žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že nájemní smlouva je absolutně neplatná, a proto z tohoto titulu nelze žalobci plnění přiznat; žalobci nelze přiznat plnění ani z titulu bezdůvodného obohacení, neboť předmět řízení vymezuje žalobce nejen žalobním petitem, ale i určením rozhodných skutečností, a takto vymezený předmět řízení není soud v důsledku dispoziční zásady oprávněn měnit. Jestliže žalobci v žalobě tvrdili, že požadují plnění z uzavřené smlouvy o nájmu, a v průběhu řízení žalobu nezměnili (§ 95 OSŘ) a nově netvrdili skutečnosti, týkající se užívání nemovitosti žalovanou bez právního důvodu, nemohl se soud bezdůvodným obohacením žalované zabývat, neboť to nebylo předmětem řízení. Posuďte, zda za popsání stavu může soud sám nárok žalobce kvalifikovat jako nárok z bezdůvodného obohacení, nebo zda je nezbytný předchozí postup podle § 95 OSŘ.
6. Krajský soud v Brně uložil v odvolacím řízení Janu Novotnému zaplacení 75 000 Kč s příslušenstvím jako částku odpovídající nezaplacené kupní ceně. Rozhodnutí se stalo pravomocným a vykonatelným. Pan Novotný tedy z důvodu vyhnutí se exekuce zaplatil žalobci výše uvedenou částku. Rozhodnutí Krajského soudu v Brně však nepovažoval za správné a tak podal ve věci následně dovolání k Nejvyššímu soudu ČR. Ten v rámci dovolacího řízení zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil věc Krajskému soudu v Brně (zároveň vyložil důvody zrušení, které vyznívají ve prospěch pana Novotného). Krajský soud v Brně nařídil jednání a na jednání žalobce vzal žalobu zpět s odůvodněním, že částka již byla zaplacená panem Novotným. Zároveň žalobce navrhl, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení. Jan Novotný v pozici žalovaného uvedl, že se zpětvzetím nesouhlasí, neboť plnil pouze pod hrozbou exekuce a že by mu v souvislosti se zastavením řízení vznikla újma v podobě nákladů řízení. Krajský soud rozhodl tak, že zrušil rozhodnutí soudu I. stupně a zastavil odvolací řízení pro zpětvzetí žaloby. Zároveň uložil žalovanému náhradu nákladů řízení. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že pokud vzal žalobce žalobu zpět z důvodu zaplacení částky žalovaným, pak nemůže mít nikdy žalovaný vážné důvody nesouhlasit se zpětvzetím. Je tento názor soudu správný?